

Sanalda Aşklar Ne Zaman Başlar

– Sevinç A. K. · 10 Haziran 2012

"Yine mi teknolojiden dem vuracaksınız!" demeyin lütfen.. Teknoloji de hayatımızın bir parçası elbet. Tıpkı aşk gibi, yemek-içmek gibi, bazen dostluk, bazen itiraf etmek adına kimselere söyleyemediğinizi dökmek için. İlk bilgisayarla tanışmam 2004 yılında olmuştu lisenin son senesindeyken. Açılacağı öğrendiğim bilgisayar kursuna kayıt olmayı kafama koymuştum. İş ilanlarında sık sık denk gelirdim: "Bilgisayar bilen eleman aranıyor" cümlesine. İşsiz kalmam belki umduyulaydı biraz benimkisi. Komşunun benden bir yaş büyük olan kızını da kafalayınca tabii, göndermekten alıkoyamadı evdekiler. Ellerimin titrediğini biliyorum power tuşuna ilk bastığımda. Mause nasıl tutulur, nasıl tıklanılır ve o sayfa açılır karşıma hiç bir bilgim yoktu. Klavyede "B" harfini bulana kadar akla kararı seçtiğimi de hatırlıyorum :) Yaz tatilinde hafta içi konfeksiyonda çalışır, hafta sonları da kursa giderdim; eve 1,5 saatlik uzaklıktaki okula. Kafaya koymuştum, öğrenecektim ve o sertifikayı alacaktım elime gururla! Dediğimi yapmışımdır da hep. Kendi kazandığım parayla, kursun taksidini de bitirdim üç aylık eğitim sürecinde. Artık sonlara doğru geldiğimizde hocamız teker teker sormuştu yanımıza gelip : "Kurstan memnun kaldınız mı?" diye. Yanıt olarak ise : " İlk geldiğimde bilgisayarın açma-kapama tuşunun nerede olduğunu dahi bilmezken, şimdi exelde işlem çözüyorum." oldu.. Öğretmenin gözlerinin dolduğunu bilirim o erkek haliyle :) Maksat dediğim gibi, öğrenmekti sadece, sadece öğrenmek! Sertifikamı da aldım tabi 95 puanla. Evimizde bilgisayar yoktu, o zamanlar evinde bilgisayarın varsa mahallenin en zengini sen sayılırdın hani. Şimdilerde üç tane var da, ne oluyor sanki. Olmayana şaşırırsanız olmadık mı? Yoksa fakir sayılıyorsunuz belki. Gel gelelim konumuza şimdi, bunca açıklamadan sonra. Eskiler yeniler davası değil benim derdim. Sanal alemde adı aşk olan ilişkilerden bahsetmek isterim. Yaşadın mı ki anlatacaksın diyen olursa, yanıt beklemesin boşa, yaşadım da kime ne ya hu :) Aşk olarak değil de, muhabbet amaçlı görüştüğüm çoğunluğu bayan olan arkadaşlarım oldu ve halen muhabbetlerinden mahrum kalmadıklarım mevcut. Derdiniz vardır, sıkıntılarınız ve kendinizi en güzel şekilde ifade edip , saklayabileceğiniz yegane ortamlardan biridir bu alem gerçek hayattan soyutlamış kendisini. Sonra karşına çıkan bir "merhaba" kelimesiyle - merhaba farsçada benden size zarar gelmez anlamındadır- aslında zararın neresinden dönülse kârdır sözüne eşdeğer nitelikte hiç bulaşmamak gerek diye düşüneceği yerde, karşılığında bir "merhaba" da o der ve başlar dümenler, belki de bizim bilmediğimiz gerçekler. Hepsi aynıdır demiyorum, samimi olan duygulara da denk geldim ben, hem de çok yakınımından biri. Yurtdışında yaşayan birisinin Türkiye'den biri ile internette tanışarak evlendiğine gözlerimle şahidim ki kendileri teyzemin oğlu olur. İstisnası tabi bu işin, kaideleri bozduracak hali yok bana göre. Sohbet muhabbet derken, iş büyür.. Bir bakmışsın onunla yazışmadan yapamıyorsun, resimlerine bakıyorsun, yazışmalarını saklıyorsun belki, ne bileyim işte gerçekte nasıl olur bu işler? Mesafeler iraksa göz göze gelemediğinden açarsın webcamini seyrelersin siberalemden sevdiğini. Kalbinin atışlarını duymadıktan sonra, kavuşamamanın vermiş olduğu aşk mı bu şimdi? Bir de kendini olduğundan farklı gösterme durumları var ki, eyvah eyvah! Sorsan gelmiş geçmiş tüm zamanların en güzdesi, en güzeli, en paralı, en sahisi, en yeteneklisi... En'ler en'ler içinde. Yalandan kim

ölmüş sahi? Olamadığı kendisini mi yansıtıyor ki böylesi? Şu sosyal ağlar da çıkınca, hepten tozuttu bizim ahali. Profili genele açık olmaya dursun, anında ekliyor birisi. Yıkılan yuvalar da cabası. Evli-bekar-dul her telden çalıyorlar icabında. Sonra kıskançlıklar yan yana dahi gelmediği sevgiliye karşı. "İşte şu kız sana neden böyle yazdı! Niye o resmini beğendi! Kaldır onu derhal oradan!" "Profiline dün bir erkek eklemiştir, kimdi o!?" Ve güvensizlik duygusu.. "Şifreni bana ver, kiminle yazıştığına bakacağım çabuk!" Dahası, cinayetlere de tanık olmuşuzdur haberlerde, gazetelerde. Bunların haricinde, hiç mi gerçekten doğru düzgün insanlar yok peki? Kişi kendisi nasılsa karşısındakini de öyle görür düşüncesine göre hareket edecek olursak, muhakkak vardır ve var da. Ben tanıyorum mesela öylesini hem de birden fazla :) Sanal dediğimiz alem, aslında kimilerin yaşantılarını kimilerinse yaşayamadıklarını yansıtıyor. Sanal aşk dediğimiz durumda bir anlık olmuyor ama, öncesinde takip ediyorsun yazılanları, sonra hakkında fikir yürütüyorsun, samimi geliyor duyguları, farkında olmadan bağlanıyorsun belki, yokluğunu hissediyorsun, tanışıyorsun bir şekilde buna zemin hazırlıyorsun tabi öncesinde. İki tarafında birbirine karşı güven duygusu ve samimiyeti varsa oluyor bir kıvılcım arada. Görücü usulünden farksız gibi aslında. Benim tek üzüldüğüm nokta, birini severken, bir başkasına yazılmak ya da asılma diyeyim tıpkı gerçek hayatta olan bazı durumlar gibi. Sanaldaki kişiliğinizi başka birine bürümek daha kolaydır gerçek aleme göre ayrıca. Birinden zaman sonra ayrılmak istiyorsanız izinizi silmenizin yolu iptal etmenizdir üyeliğinizi veya değiştirmenizdir sanal kimliğinizi. Hele bir de uzaklık payınız doğu-batı doğrultusunda ise, çok daha kolaydır ki nereden bulacak beni düşüncesiyle. Bunu da sanala bağlamak istemiyorum ki, karakter meselesi. Anlatmak istediklerim yine biraz uzadı ve kısa kestiğin hali bu mu deseniz de, bu kadar şimdilik :) *Sevginize sahip çıkmanız dileklerle sanal - reel ayrımı yapmadan. Unutmayın ki; kismetin nereden çıkacağını, ne zaman, hangi koşullarda, kiminle olacağını bilemeyiz. Saygılarımla.. * * * * Sevinçli Not : Böyle düşünen kaç kişiyiz ?